

Иск. № 89-С-07

Г Р . Р У С Е

УЛ. "ДУХОВНО ВЪЗРАЖДАНЕ" № 1

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА

УВАЖАЕМИ ДРУГАРИ,

Със задоволство се отзовавам на Вашата покана, да дам сведения, досежно познанство и връзките ми със Съветските власти, преминаващи през територията на тогавашната Русенска област.

Трябва да се има предвид моята напреднала възраст, и че оттогава са изминали почти 30 години, а времето изтрива от човешката събития, имена и прочие.

Във връзка с изпълнение Съгласението за примирие между България и Съюзените народи, моята задача беше, съгласно чл.15 от Съгласението своевременно да се доставят на Съветското Главно-командване средства и материали, каквито и колкото са необходими на Съветските войскове части.

Това мое задължение изпълнявах като пом.Областен директор, в качеството си на представител от страна на нашето Министерство на външните работи. Бях делегиран към Съюзната контролна комисия в областта, оглавявана от нейния председател подполковник Александър Рудин, в сътрудничеството с капитан първи ранг Морозов и с помощен персонал: адютант поручик Павлов по произход българин, който отлично говореше и владееше български език, капитан Пегасов и мичман Подстойников.

За прехраната на контролната комисия се грижех аз, като се доставяха необходимите хранителни продукти. Същата контролна комисия беше настанена в къщата, собственост на русенския жител Сава Йотов, по ул. "Д-р Райко Ласкалов", а Съветските войски части, квартируващи в града, както и преминаващи през него, се снабдяваха

от местното военно интенданство.

На 7. IX. 1944 г., един съветски капитан с неголяма група красноармейци преминава Дунава и се настанява на квартира в казармата на "5-ти пехотен Дунавски полк".

Същият ден, след обед у мен се яви желанието да се явя при него, като за целта помолих Спас Райчев да ме придружи. В разговор с капитана, между другото аз го попитах - кога ще влязат у нас войските на 3-та Украинска армия - отговора беше кратък - "И это будет?"

Не отговаря на истината, че вратите на затвора са били разбити, за да бъдат освободени политическите затворници. Политическите затворници на 8. IX. 1944 г., преди обед бяха освободени и пуснати на свобода отгоре казания съветски капитан. Впоследствие се оказа, че заедно с политическите затворници, между освободените е имало и криминални затворници и убийци. По инициативата на адвоката ~~на~~ Димитър Славов Нейков (сега покойник) и при съдействието на тогавашния прокурор, чието име сега съм забравил, някои бяха заловени и върнати в затвора за излежаване на присъдите си.

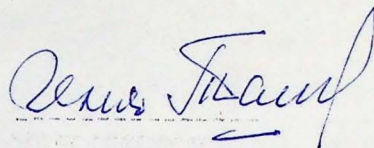
Спомням си, че тогава у дома постоянно идваха съветски офицери, които бяха мои желани гости. В близък приятелски контакт бях с полковник Гринеевич един прекрасен човек, с открита душа, който при всяка дума не скриваше голямата си слабост, към нас българите! Той ръководеше и събираше сведения, какви трофеи са оставили у нас германците, а също така и друга плячка, която се извозваше от Германия на шлепове по Дунава. Тя се връщаше обратно за Съветския съюз.

Спомням си добре също, че от името на О.Ф. на ония съветски части, пребиваващи в града, на които предстоеше заминаване на фронта се даваше прощална другарска вечеря.

ЗАБЕЛЕЖКА: Ако се налагат допълнителни сведения и справки, аз съм на Ваше разположение, след обед съм винаги в къщи.

гр. Русе

11 януари 1974 год.

С УВАЖЕНИЕ: _____

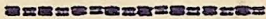
R

744

Г Р . = Р У С Е

УЛ. "ДУХОВНО ВЪЗРАЖДАНЕ" № 1

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА

ИЛИЯ ТАШЕВ
ул. „Раковски“ 5
РУСЕ